

Второто положение пъкъ е заблудението, въ което може да изпадне дървото. То като ме вижда, че обикалямъ около него, ще си каже: този господарь държи тази каца само заради мене. Не, азъ имамъ това почитание къмъ портокала, къмъ плода, който ще се яви въ послѣдствие. Дървото, въ което има съзнание, си мисли, че тази привилегия се дължи на него и че ако не е то, кацата ще бѣде изхвърлена навънъ. Право е дървото, но ако този портокалъ не даваше плодъ, азъ и него щѣхъ да изхвърля навънъ тѣй, както щѣхъ да изхвърля и самата каца. Слѣдователно, за плода е всичко. Утрѣ този плодъ узрѣе и въ него има съзнание и казва: ако азъ не съмъ на това дърво, тази каца и това дърво, сами по себе си, нѣмаше да иматъ смисълъ, щѣха да бѣдатъ изхвърлени навънъ. Правъ е плодътъ. Това е третото положение, което може да се яви въ дадения случай. И тѣй, плодътъ казва: азъ съмъ! Да, но ако този плодъ е безвкусенъ, ако той не е полезенъ за живота, ще кажа: нито кацата, нито дървото, нито плода — всичко навънъ! Тогава? -- Нова каца, ново портокалово дърво, новъ плодъ! Азъ искамъ плодъ вкусенъ, който да носи необходимитѣ сокове за живота. Слѣдователно, и невидимиятъ свѣтъ гледа тѣй реално на насъ. По сжщия начинъ, всѣки човѣкъ заема тия три положения въ себе си.

И казва Христосъ: „Азъ съмъ лозата, вие прѣчкитѣ. Всѣка лоза, която не дава плодъ, отсича се“. Този плодъ за кого е? — Има кой да се нуждае отъ този плодъ. Този плодъ нѣма да бѣде за насъ. Този плодъ е за онѣзи по-висши,